

Gelukkig zij die als broeders samenleven

uit het boek, *Heureux ceux qui vivent en frères*,
van fr. Christian de Chergé ,2026, p. 174-175.

We ontdekken dat we heel gewoon zijn ... dat is het ietwat bittere loon van het leven in een kleine gemeenschap; en onszelf als heel gewoon aanvaarden, zal het opmerkelijke resultaat zijn van het werk van de genade in ons.

Zolang de h. Petrus geloofde dat hij het beter kon dan de anderen, was hij niet rijp voor de hoge zeeën van de Kerk: hij moest erover wenen.

We moeten aanvaarden dat zelfs eenvoudige veranderingen in temperatuur of druk oorzaak kunnen worden van oncontroleerbare stemmingswisselingen. En ook dat onze ingetoomde impulsen weer in galop kunnen terugkeren [...].

En hoe kan het ook anders wanneer we ~~bij het~~ verdergaan in onszelf - ook als monnik, voorkeuren, neigingen en verleidingen ervaren die precies het tegenovergestelde zijn van het evangelische ideaal: op sommige dagen zouden we klaar zijn om te vechten en zelfs de buurman te doden voor een kleinigheid, een onbenulligheid. Men voelt in zichzelf het monster van jaloezie, wellust, luiheid, egoïsme opkomen... en wat te zeggen van hoogmoed en eigenliefde? [...]

En verre van een voorrecht voor een elite, blijkt het klooster vooral een vangrail te zijn: waartoe zouden we in staat zijn gebleken als we in de wereld waren gebleven...!

“Neem mijn leven, ik ben niet beter dan de anderen!”

Daarom doen we er goed aan om alles te beginnen met het vragen om Gods genade en die van onze broeders.

Maar als we onszelf steeds beter kunnen aanvaarden als GEWONE mensen, dan is dat omdat CHRISTUS zelf, en HIJ alleen, voor ons steeds meer die BUITENGEWONE MAN is.

VOORBEDEN

Aan te passen of te wijzigen naargelang de plaats en de omstandigheden

Deze week werd de gebedsdienst voorbereid door de broeders en zusters van de gemeenschap in Tibhirine, Algerije

Van 13 tot 15 april 2026 zal paus LEO XIV in Algerije zijn om zijn reis door vier Afrikaanse landen te beginnen. Hij zal Algiers en Annaba bezoeken.

God onze Vader, moge dit bezoek van de paus de christenen die in Algerije wonen bemoedigen en alle Algerijnen verblijden, opdat zij nog meer mogen leven in broederlijkheid, vrij en met respect voor verscheidenheid. Wij vertrouwen U in het bijzonder de Algerijnse christenen toe, voor wie het belijden van hun geloof een dagelijkse uitdaging blijft.

Dertig jaar geleden, in de nacht van 26 op 27 maart 1996, werden zeven van de negen monniken van het klooster van Tibhirine ontvoerd. Ongeveer twee maanden later werden zij vermoord.

God, onze Vader, moge het getuigenis van evangelische geweldloosheid van deze leerlingen van Jezus het geweten verlichten van mannen en vrouwen van onze tijd, die al te vaak gemanipuleerd worden door politieke of religieuze leiders, de media en invloedrijke netwerken.

In Algerije zijn de meeste ontmoetingsplaatsen van evangelische protestanten al enkele jaren door de autoriteiten gesloten.

God, onze Vader, steun hen in deze beproeving, opdat zij sterker mogen worden in hun geloof, hun hoop en hun naastenliefde. Wij bidden U dat de katholieken in Algerije niet ongevoelig wezen voor deze discriminaties, en dat zij dicht bij hun broeders en zusters in het geloof nabij mogen zijn.

